SVOBODA — СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. XCVI. No. 104. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, JUNE 6, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 6-го ЧЕРВНЯ 1989 Ч. 104. РІК XCVI

Пам'ятайте про Україну!

У ЛЬВОВІ ВІДБУЛАСЬ КОНФЕРЕНЦІЯ ТОВАРИСТВА „МЕМОРІЯЛ"

Львів (ЗП УГС). — В суботу 27-го травня ц.р. тут в приміщенні Палацу культури ім. Кузнецова в м. Львові відбулася установча конференція Львівського реґіонального історико-просвітницького товариства „Меморіял".

Із вступним словом на конференції виступив один із членів Ініціятивної групи, керівник відділу Інституту Суспільних Наук АН УССР Євген Гринів. На конференції також виступили: Лариса Крушельницька, Михайло Осадчий, Павло Романюк, Юрій Даниленко, Богдан Горинь, Роман Лубківський, Віктор Рафальський, Микола Петренко, Ірина Калинець, Левко Лук'яненко, Н.В. Сергеєв та інші.

На установчій конференції було ухвалено статут, а також обрано Раду Товариства, ухвалено резолюцію. Головував на конференції академік Юхновський. Його обрали головою Львівського реґіонального історико-просвітницького товариства „Меморіял".

В неділю, 28-го травня, у Львові мав відбутися мітинґ, влаштований з ініціятиви товариства „Меморіял". Учасникам мітинґу мали зачитати звернення і вислати його на З'їзд депутатів і до генерального прокурора. У зверненні прохається припинити арешти, побиття і шикани громадян у Львові.

Україна бере участь в Канадській виставці

Едмонтон, Альта. — Цього року в торговельній виставці, що відбудеться тут від 17-го до 29-го липня під назвою „Дні Клондайку 89", вперше бере участь окремо Українська ССР.

Як повідомляють з Едмонтону, після двох років переговорів дійшло до угоди між українським правлінням і Канадою, у висліді чого українці візьмуть офіційну участь у торговельному показі виробів мистецтва і моди. Потвердження своєї участи у виставці дали Музей мистецтва з Києва, фабриканти дерев'яних речей від устаткування до фортепіянів, покази моди на міжнародному рівні, мистецькі вироби і різні дрібні товари. Заповіджено вже, що привезуть понад 20 великих посилок з України.

Торговельна виставка буде в перші дні 17-го липня до 19-го відкрита лише для підприємців і торгівців, а від 20-го липня виставка буде відкрита для публіки, яка зможе оглядати всі вироби і купувати що захоче.

Д-р Л. Рудницький виступає на радіопрограмі

Філядельфія. (Ю.Г.). — У спеціяльній програмі п.з. „World of Difference: Ethnic and Culturul Heritage in Philadelphia", що її надавала щодня на протязі одного тижня філядельфійська радіовисильня WXPN 88.9 PM, подано обширний репортаж про патріярхальну радіопрограму „Голос мирян". Репортерка Сузан Вайнштейн перевела низку розмов із редактором програми „Голос мирян", проф. Леонідом Рудницьким, у яких подано інформації не тільки про саму програму, але й про УКЦеркву, проблематику чужомовних радіопрограм на терені ЗСА а заторкнено ряд інших сучасних тем.

„Голос мирян" існує на терені Філядельфії вже понад 17 років. Директором програми є інж. Юліян Головчак, а її постійним співпрацівником проф. Мирослав Лабунька.

Виступи проф. Л. Рудницького на радіостанції заплянowані на такі дні: неділя 4-го червня ц.р. год. 11:55 вранці; понеділок, 5-го червня — 2-га по полудні; вівторок, 6-го червня — 6:45 вечора; середа 7-го червня — 12-та полудня, четвер, 8-го червня — 4:55 по полудні і п'ятниця 9-го червня — 8:15 вранці й 8-ма вечора.

„Голос мирян" можна слухати щонеділі з радіостанції WIBF FM 103.9 у Філядельфії о год. 8-ій вечора.

Товариство „Св. Софія" проголошує новий конкурс

Філядельфія. — На проголошений третій конкурс у 1988 році Фундація ім. інж. Дмитра Кузика при Товаристві „Св. Софія" у Філядельфії, Па., на тему „Ідея патріярхату в творах патріярха Йосифа", прийшла тільки одна праця. Її прислав (уже по закінченні реченця) Іван Платош, студент Українського Католицького Університету в Римі.

Комісія фундації в складі о. митрат д-р Іван Біланич, д-р Володимир Пушкар, проф. Альберт Кіпа і д-р Володимир Кліш зібралася і розглянула цю працю 24-го квітня 1989 року і рішила не приділяти нагороди тому, що вона не відповідає вповні вимогам конкурсу, а особливо не подала аналітичного розгляду, але за труд і для заохоти автора признала йому суму 100 дол.

Комісія намітила тему на четвертий конкурс на 1989 рік: „Ідея патріярхату, як життєва конечність української церкви". Праці висилати на адресу Товариства „Св. Софія": Комісія просить і заохочує українську молодь брати участь у цьому конкурсі. „St. Sophia" Religious Ass'n 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117.

Ю. Осінчук виступатиме на люксусовому кораблі

Ню Йорк. — Відома молода піяністка проф. Юліяна Осінчук заанґажована на Музичний фестиваль на мор'ю п.н. „Опус XXXI" на кораблі „Квін Елізабет-2".

Морська подорож, а радше дві, починається у п'ятницю, 9-го червня ц.р., шляхом з Гонолюлю до Лос Анджелесу, а відтак у другій її частині на Фльориду і до Ню Йорку, перепливаючи Тихий океан, Панамський канал і острови Вірджін, разом 19 днів плавби, в часі якої Ю. Осінчук виступить 10 разів, в тому два рази із сольовим концертом і вісім разів у камерних концертах.

В музичному фестивалі бере участь крім Ю. Осінчук 18 артистів, співаків, піяністів та членів камерних оркестр, в тому таких світової слави Р. Річчі, Р. Мерілл та інші.

ШИРЛІ ТЕМП-БЛЕК, колишня кінозірка відома зі своїх дитячих ролей, яка з часом зуміла виробити собі дипломатичну кар'єру, знову повертається до громадської служби. Згідно з об'явою Білого Дому, Ш. Темпл-Блек призначено амбасадором ЗСА до Чехо-Словаччини. Вона вже давно є активним членом Республіканської партії та не вперше репрезентуватиме Америку на міжнародному форумі.

Відбулось пластове Свято Весни

Іст Четем Н.Й. — Пластове Свято Весни округи Ню Йорк відбулося на пластовій оселі „Вовча Тропа" в днях 27-го, 28-го і 29-го травня ц.р. Згідно із проголошенням СКВУ 1989 року роком Української Мови, свято проходило під кличем „Лицем до рідної мови".

У святі взяло участ 165 пластунів і пластунок з Ню Йорку і околиць які провели три дні серед чудової природи оселі, змагаючись у пластових вмілостях, а тим разом з особливою увагою у знанні української мови та в спортових конкуренціях.

В неділю, 28-го травня, відвідав оселю о. Володимир із сусідньої католицької парафії в Трой, Н.Й., і під час Богослуження виголосив відповідну до клича свята проповідь. Знаменним є те, що о. Володимир недавно прибув з Европи і не є уродженцем української землі, але українську мову знає бездоганно.

Того ж дня вечером відбулась велика ватра, під час якої було приємно спостерігати як молодь знає добре українську мову. Ватрою проводив добрий знавець мови Лесик Кмета.

Підготовою свята займались курені УСП „Спартанки" і „Хмельниченки", а команду свята очолював ст. пл. Андрій Титла як комендант і Адріяна Лучечко як бунчужна.

Свято звеличав своєю присутністю „Батько Хмель" пл. сен. Михайло Звонок, який прибув на „Вовчу Тропу" з далекого Монтреалю.

Українець здобув дотацію від американської установи на Пласт

Ню Йорк. — Довголітній приятель Пласту в Ню Йорку Едвард Кухар віддячився за виховну працю цієї організації, здобуваючи в американській забезпеченевій фірмі Пруденшел у якій він працює, дотацію для Пластової Станиці в Ню Йорку в сумі 1,875 дол.

Інформуючи про це Е. Кухар хотів звернути увагу інших українців, що є на відповідальних становищах у різних американських установах, що дають дотації, як відносно легко старатися про допомогу для українських організацій. Тут важливо, щоб така організація мала відповідну корисну незаробіткову програму і щоб людина, яка старається про таку допомогу відповідно своє прохання умотивувала. Для цього Е. Кухар переслав копію свого прохання, на підставі якого здобув дотацію.

Прохання на двох сторінках машинопису подає працю пластової організації, що виховує молодь на чесних і корисних громадян, рівночасно дбаючи про їхнє моральне і фізичне здоров'я перестерігаючи перед куренням і питтям. Е.Кухар подає також, що не є відомо, щоб члени Пласту були замішані в будь-які кримінальні проступки чи уживання наркотиків. На доказ яких громадян виховує Пласт, Е. Кухар подав цілий ряд визначних у своїх професіях осіб, що є пластунами, з генералом американської армії Миколою Кравцевим на чолі.

Як довголітній член забезпеченевої фірми Пруденшел, Е.Кухар описує також свою працю учасника різних акцій Пласту і в цей спосіб гаряче поручає уділення фінансової допомоги. У висліді цього заступник президента нюйоркського відділу Пруденшел, переслав чека враз із листом, в якому тепло вітає акцію Е. Кухаря і Пласту і закликає далі вести таку корисну працю.

Е. Кухар надіється, що інформуючи загал про цей успіх, його шляхами підуть інші українські професіоналісти в американських підприємствах.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА неґативно зареаґував на почин жидівського поселення Аріель на західньому березі ріки Йордан, де вимагають від палестинських робітників ношення спеціяльних відзнак, називаючи це „обидливим" і „незгідним з демократичними вартостями" Речник Державного департаменту Ричард Боше висловився так після того, як надійшли звідомлення, що палестинських робітників примушено носити відзнаки з написом гебрейською мовою „іноземний робітник". Власті в Аріель заявили, що це розпорядження вийшло в наслідок розкинених летючок, в яких закликається арабів вбивати жидів за вбитих палестинців. Натомість речник ізраїльської амбасади у Вашінґтоні заявив, що „це не є рішенням уряду Ізраїля" та назвав це небажаною практикою.

НОВІ НАУКОВІ ДОСЛІДИ доказують, що вірус хвороби АІДС може в людському тілі перебувати майже три роки, а теперішні стандартні бадання не є спроможні їх відкрити. Це, в свою чергу доказує, що носіями вірусу можуть бути навіть ті, які проходили аналізи і так само можуть їх передавати іншим, не здаючи собі з того справи, що вони є носіями. Це саме може відноситися й до донорів крови чи до осіб, які дарують свої внутрішні органи.

У ВАШІНҐТОНІ ОДНОЮ З найбільш сенсаційних подій останніх днів уважають резиґнацію спікера Палати Репрезентантів оскарженого в неетичній поведінці Джима Райта. Одначе не менше зацікавлені засоби масової інформації також і його наслідником конґресменом Томасом Фолі, який, як заявляють спостерігачі вашінґтонської політичної сцени, не є політиком з групи „А", до якої належали його попередники Джан МкКормик, Карл Алберт, Томас О'Нілл чи Дж. Райт — тобто політики, „що змалку є одержимими амбіціонерами в намаганнях видрапатися на самий вершок, не зважаючи на почування своїх противників, які трапляються їм по дорозі". Т. Фолі сам зараховує себе до політиків групи „Б", тобто до тих, що вміють знайти себе в кожній ситуації, але не коштомм руйнування інших, бо в нього ввічливість, взаємна повага і такт являються найвищими чеснотами політика. В очах інших, цей 60-літній демократ зі стейту Вашінґтон є людиною з якою можна говорити і яка впродовж свого перебування у столиці виробила собі довір'я і повагу серед колеґ.

БАЗУЮЧИСЬ НА СТАТИСТИЧНИХ даних про те, що в ЗСА річно гине біля 25,000 осіб у випадках, які є пов'язані з алькоголізмом, головний лікар ЗСА при Уряді Еверет Куп публічно закликав власті зробити заходи, щоби запобігти таким великим втратам людського життя. Його заклик до відповідних властей включає конкретні пропозиції як: піднесення податків на алькогольні напитки та тиск на відповідні чинники, щоби добровільно зменшили свою рекляму вин, пив і горілки.

В СССР згинуло в катастрофі біля 800 осіб

Москва. — Сильний вибух ґазопроводу в Уральських горах коло місцевости Аша цілковито здемолював частину транс-сибірського заліничного шляху, поглинаючи у вогняному пеклі два пасажирські поїзди. Ця катастрофа сталася пізно вечором в суботу, 3-го червня ц.р., та згідно зі звідомленнями пресового агентства ТАСС і офіційних чинників людські жертви нараховують біля 800 осіб, а ще більше є поранених.

В неділю, ранком 4-го червня ц.р., президент Міхаїл Ґорбачов разом з іншими урядовими особами полетів на місце катастрофи, де рятункова служба старалася навести бодай поверховий лад в одній з найбільших того рода аварій в СССР. Урядники цивільної рятункової служби з поблизьких міст Уфи і Челябінську заявили, що жертви в людях є колосальні ще й тому, що велике число жертв — це дітвора, яка їхала на вакації до літніх таборів над Чорним морем.

ТАСС, звітуючи про цю аварію, подає, що катастрофа сталася якраз в той час, коли два поїзди минали себе, їдучи в протилежних напрямках, тому й таке велике число жертв.

Виступаючи на телебаченні, М. Ґорбачов докладно переповів причину вибуху, тобто, що через недогляд ґаз протікав з проводу, збираючись в заглибині біля рейки, а коли поїзди проїздили, іска була спричинником цього пекельного страхіття. Кінчаючи свій виступ перед засобами масової інформації, М. Ґорбачов заявив, що „нещастя одне за одним спадають на громадян Союзу, одначе більшість з тих трагедій є спричинені поганим керівництвом, безвідповідальністю та незорганізованістю".

Журнал „Оґоньок" становить загрозу для совєтської армії

Київ. — На Пленумі ЦК КПУ, що відбувся в Києві, 16-го травня ц.р., серед інших виступив начальник політуправління Одеської військової округи — Плеханов, який сказав, що треба рятувати вояків від журналу „Оґоньок" та від впливу буржуазної ідеології".

Вихваляючи методи виховання в совєтській армії, з якої вояки виходять „загартованими не тільки фізично, але й морально", Плеханов заявив, що завдяки патріотичному вихованню вояки побудували багато господарських об'єктів, асфальтованих доріг та житлових будинків. А коли десь скоїться лихо, то вояки перші приходять на допомогу. Наприклад, він згадує Чорнобиль, землетрус у Вірменії або весну цього року, коли в місті Бєлґрад Одеської области люди залишилися без питної води: за тиждень вояки проклали водопровід від Ізмаїла до Бєлґраду.

„У єдности з народом — сила нашої армії", — проголосив член військової ради. Використання вояків як безправних рабів, котрих посилають на вірну смерть, коли цього заманеться урядові, змушують їх убивати своїх матерів, братів і сестер, які вийшли на мирну демонстрацію або посилають до Афганістану, де їх навчають вбивати мирних людей, ґвалтувати дівчат і калічити дітей, Плеханов зображує як суцільний патріотизм з боку самих вояків.

„Які ж думки визріють у голові воїна, коли він прочитає в журналі 'Оґоньок' одкровення Артема Боровика, який два тижні прослужив в американській армії і з великою симпатією описав американських молодців у військовій формі, які вдень і вночі готуються до війни? — запитує Плеханов. — Проти кого ж вони готуються воювати? Над входом в армійську їдальню висить величезний плякат з запитанням: „Хто твій найлютіший ворог?" і з відповіддю: „Російський Іван". І щоб не було сумніву, поруч яскрава картина: американський вояк розлючено встромляє багнет у совєтського воїна".

Далі Плеханов критикує журнал „Оґоньок" за те, що на його сторінках твердиться, ніби в Совєтському Союзі даремно витрачалися більйони на створення образу ворога. Часто публікують неґативні матеріяли про військову службу.

„Прикро читати і дивитися, продовжує Плеханов, коли передачі програми „Погляд" наполегливо прищеплюють підростаючому поколінню відразу до...військової служби".

Викликала гнів Плеханова й публікація роману-анекдоту В. Войновича п. з. „Життя і незвичайні пригоди солдата Івана Чонкіна". Плеханов і його однодумці звернулися з відкритим листом до головних редакторів журналу „Юность" і „Огоньок" Дементьєва і Коротича. Це гнівне послання під заголовком „Блюзнірство" не опублікувала жадна з центральних газет окрім військової „Ветеран".

Плеханов вихваляв „інтернаціоналістські подвиги в Афганістані", а також дії „особливого складу збройних сил, який оберігає спокій радянського народу". Плеханов палко закликав не руйнувати і не очорнювати „всього, чим ми жили". „Пожвавлення націоналістичних настроїв у Прибалтиці, Молдавії, Закавказзі та в інших частинах країни призводить до того, що в армійські ряди вступає молодь з відкритим небажанням служити в армії".

Скаржився Плеханов і на те, що останнім часом багато курсантів та молодих офіцерів вносять прохання про звільнення їх від військової служби.

На „Тризубівці" відбудеться футбольний турнір

Горшам, Па. (М. Б-й). — Тут в неділю, 18-го червня 1989 року на футбольних площах „Тризубівки" відбудеться турнір 16-ох футбольних дружин. Організатором турніру є Об'єднана футбольна ліґа Пенсилванії. В цьому турнірі участь бере також перша дружина копаного м'яча УСО „Тризуб".

Згаданий турнір є присвячений пам'яті колишнього грача УСО „Тризуб" Томи Зілька, який грав в тризубівській першій дружині в роках 1983-87. В цьому періоді УСО „Тризуб" здобув ліґовий чемпіонат чотири роки підряд. Він помер проживши всього 24 роки; його бабця була українкою, а всі члени його родини були німецького роду з України.

Турнір почнеться о год. 9-ій вранці і триватиме до 7-ої год. вечора. Під час турніру буде відкрита кухня з харчами і напитками.

У КИТАЇ ВБИТІ ТИСЯЧІ ДЕМОНСТРАНТІВ

Пекін. — „Славна перемога над контрреволюціонерами", — так китайське урядове пресове агентство Гсіньгуа і комуністична преса назвали криваву бойню, влаштовану частинами реґулярної армії в ніч з 3-го на 4-го червня на центральній пекінській площі Тіананьмен. Однак при цьому ні Гсіньгуа, ні інші засоби масової інформації комуністичного Китаю не називають кількість жертв серед студентів і робітників, що були тієї ночі на площі. Згідно з інформаціями Червоного Хреста, 2,600 осіб було вбито, а біля 10,000 є поранених.

Незабаром після кривавої розправи диктор англомовної редакції пекінського радіо не побоявся сказати в етер: „Війська стріляють до беззахисних людей... Тисячі вбитих!" Він звернувся до слухачів з закликом: „Протестуйте проти варварських репресій!" Тут же цей диктор був замінений іншим, який прочитав заяву агентства Гсіньгуа про „славну перемогу".

Побоїще почалося в ніч на неділю, 4-го червня, коли було ще темно. Танки і бронетранспортери оточили величезну площу так, щоб ніхто з тих, хто там був (коло 10,000 студентів і робітників), не міг вибратися за її межі. Коли кільце було замкнуте, прожектори освітили демонстрантів, осліплюючи їх, і танки і бронетранспортери рушили на натовп.

В кількох місцях студенти намагалися зупинити бронетранспортери. Коли це вдавалося, демонстранти накидалися на вояків і починали бити їх. Так що серед вбитих і поранених є ї вояки. „Три вояки були вбиті і тисяча поранені", — повідомила військова газета. Але втрати серед вояків не можна порівняти з втратами серед демонстрантів. Деякі демонстранти були задавлені танками в той час, коли співали комуністичний гимн „Інтернаціонал".

Президент Джордж Буш різко осудив застосування сили проти демонстрантів.

Політичні коментатори вважають, що рішення китайського уряду придушити виступ демонстрантів збройною силою свідчить про перемогу „партійних консерватистів" у керівництві країною.

У понеділок, 5-го червня, студенти почали голодівку на кампусах університетів, а військо збільшило число танків у Пекіні.

Помер Хомейні

Нікозія, Кипр. — У Теграні у віці 89 років помер у суботу, 3-го червня, духовний вождь Ірану аятолла Хомейні.

Смерть Хомейні не була несподіваною. 11 днів тому він перейшов серйозну операцію, викликану внутрішнім крововиливом.

„Коли вмирає диктатор, що був при владі десять років, завжди існує небезпека кривавої різні, викликаної боротьбою за владу", — сказав аятолла Мехі Руґані, що живе у вигнанні в Парижі. Він звернувся з закликом до всіх противників режиму Хомейні дотримуватися спокою, не робити нічого, що могло б спровокувати нинішню владу Ірану на різню суперників.

Реза Паглеві, син шаха Ірану, який помер у 1980 році, сказав журналістам, що „Іран чекають тяжкі часи". Батько наслідника іранського престолу, що живе в еміграції, був скинутий у 1979 році в результаті „ісламської революції", яку очолив Хомейні.

Президент Ірану Алі Хаменеї був обраний релігійним провідником країни 83-членною асамблеєю духовних експертів. Хаменеї, якому 49 років, має бути прагматистом в контрасті до фанатичного фундаменталіста Хомейні.

У СВІТІ

ПАПА ІВАН ПАВЛО II прибув в четвер, 1-го червня ц.р. вперше до Скандинавських країн, де населення у більшості є протестанського віровизнання. У десятиденних відвідинах Папа Іван Павло II хоче підкреслити екуменічний характер своєї поїздки. В Норвеґії, де він відправив першу Службу Божу, Папа дякував норвежцям за те, що вони дали забезпечення та свободу політичним втікачам, в тому багатьом полякам. Помимо того, сім із лютеранських єпископів відмовилися брати участь в екуменічному Богослуженні, а приїзд Папи притягнув найменшу досі кількість тих, що його вітали.

ІТАЛІЙСЬКІ ВЧЕНІ випрацювали нову дуже просту методу перещіплювання ґенів через сперм. Ця проста метода здивувала інших учених, але дає надії що експерименти, які досі переведено лише на звірятах допоможуть до кращих дослідів над раком і недугою АІДС.

В АРҐЕНТИНІ ДАЛІ ПАНУЄ хаос, а ціни зміняються щочотири години. В останньому тижні ціни на харчі піднеслися на 27 відсотків і купці мусять уживати компюторів, щоб обчислювати щоденні зміни у цінах.

У КИТАЇ, ДЕ ПОЛІТИЧНІ провідники тепер провадять між собою боротьбу за впливи і за спосіб як припинити демонстрації студентів та населення, верх беруть військові чинники, які приходять до щораз більшого голосу.

МІЖНАРОДНІ ГРУПИ ОХОРОНИ природи та звірят звертають увагу, що кількість слонів так меншає, що треба негайно заборонити в цілому світі вироби із слоневої кости. Найбільше слоневої кости запотребовують в Японії і Гонґ Конґу, за ними іде Західня Европа і ЗСА. Чи вдасться таку заборону перевести в життя покаже майбутнє.

„СТРАШНИЙ СУД" Мікель Анджела, який тепер відновляють в Сикстинській каплиці у Римі, втратить правдоподібно домальовані пізніше на приказ Папи Пія IV заслони на нагих фіґурах. Це подав до відома Фабріціо Марцінеллі, директор реставрації.

В МЕХІКО НЕДАЛЕКО границі Каліфорнії будують тепер масово нові будівлі на літні приміщення, які купують американці з Каліфорнії тому, що ціна на них куди нижча, як в ЗСА.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Пакістану Беназір Бгутто вибирається в першій половині червня до ЗСА і у підготові до того вона переводить зміни у військовій верхівці, яка ще залишилася з часів панування її попередника генерала Мохаммеда Зія уль-Гака. В першу чергу вона звільнила генерала Гаміда Ґуля, що був шефом військової розвідки і як такий допомагав пачкувати зброю американського виробу для афганістанських повстанців.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money-order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тріюмф Джорджа Буша

Повна свобода американських засобів масової інформації стала, мабуть, найпершою причиною, що нема у цій країні людини, яка була б для отих засобів недоторкальною. Це, зрештою, є правом і привілеєм демократії — ставитись до осіб на найвищих державних становищах не компліментарно, а критично, звичайно у плюралістичному суспільстві з йогоількома партіями і таборами різних світоглядів, проявляється також критика неприхильна, інколи злобна і несправедлива. Найновіший приклад із сучасної дійсности в Америці — це критика на адресу Джорджа Буша, без уваги на факт, що в листопаді минулого року 40 стейтів з-посеред усіх 50-ти обрали його на 41-го з черги Президента ЗСА. Закидували йому, що він дуже повільний, що не призначив дотепер всіх урядовців на опорожнені становища, що відвідав тільки Японію і Китай і що в міжнародному світі залишився позаду Міхаїла Ґорбачова, який використав пасивність Білого Дому і проявив ініціятиву в найважливішій справі, якою є проблема зброї, стрижень взаємин Заходу і Сходу. Останній тиждень травня ц.р. поклав край тому критицизмові.

Ще перед виїздом до Европи на ювілейну конференцію на вершинах НАТО Буш виголосив кілька промов, в яких спрецизував становище його Уряду до СССР. Першим етапом його відвідин Европи був Рим. Відвідини у Папи Івана Павла II і конференція з державними лідерами виповнили два дні тамошнього перебування. На дводенних нарадах НАТО у Брюсселі Буш пред'явив у найширших зарисах своє становище до Москви. 16 членських держав, репрезентованих у Брюсселі, прийняли одноголосно цей ,,плян Буша". Заходи Ґорбачова, щоб розколоти зорганізований у НАТО вільний світ не повезли і правильні були передбачення, що єдність буде збережена. На тому історичному зборі президентів, прем'єрів і міністрів закордонних справ Джордж Буш став центральною фіґурою — він виявився лідером вільного світу і той вільний світ прийняв до відома цей факт. Прийнята одноголосно резолюція взяла на увагу бажання різних членських держав. Замість розколу — прийшла маніфестація єдности.

Західня Німеччина опинилася у своєму захопленні пропозиціями Ґорбачова — ізольована. Мировий плян Буша і зокрема його військова частина не пройшли, як ,,деус екс махіна". Буш і його державний секретар Джеймс Бейкер заздалегідь порозумілися з лідерами головних членських держав НАТО. Очевидно, плян роззброєння ,,Крок за кроком" (назва Буша) виготовили фахівці з Пентаґону. Над становищем Німеччини, яке сприяло совєтському змаганню до ,,відатомізації" Західньої Европи, ніхто навіть не задумувався. У сторону Німеччини Буш зробив цю концесію, що обіцяв відкласти модернізації західньоевропейської потуги (літаки й ракети) аж після виборів у Німеччині, себто за який рік. На адресу Москви і европейських ,,пісніків" Буш заявив готовість відкликати з Европи 20 відсотків стаціонованої там армії (вона нараховує 370,000 війська). Але плян Буша охоплює також політичну сторону західньо-східніх взаємин.

І в самій Західній Німеччині дещо змінилися настрої і настало деяке протверезіння, коли зараз після закінчення конференції НАТО Буш прибув до Німеччини і тричі у своїй головній промові закликав Ґорбачова зліквідувати Берлінський мур. З Німеччини полетів до Лондону. Британський прем'єр Марґарет Тачер знала Буша як віцепрезидента. У Брюсселі переконалася, що Джордж Буш не гірший за Роналда Реґена. Великобританія, проти якої 200 років тому Америка повела визвольну війну, є найвірнішим союзником ЗСА і мілітарно найсильнішим членом НАТО. Дивлячись на телевізійний екран, як вітаються Буш і Тачер — наче автоматично насувалася рефлексія: як виглядала б Америка і з нею вільний світ, коли б президентом став був Майкл Дукакіс?!

Подорож президента Джорджа Буша до Европи була його особистим тріюмфом. Він не зволікав і не отягався, а був тільки обережний і солідно підготовляв з найбільш авторитетними співробітниками — дорадниками свої публічні заяви. Роля Президента ЗСА на конференції НАТО і його подорож до Італії, Бельгії, Німеччини й Британії — скріпили його авторитет і авторитет З'єднаних Стейтів Америки — і Ґорбачов перестав бути в очах пісніків ,,динамічним" миротворцем. Це був добрий для ЗСА і всього вільного світу останній тиждень травня.

Василь Сокіл

ГРА З ВОГНЕМ

Естонія, Литва, Латвія, Вірменія, Молдавія, Україна, Білорусія, Грузія. Після майже сімдесятилітньої мовчазної покори деспотичній владі народи цих республік не тільки заговорили, але й зажадали їм права самостійно вирішувати власну долю у незалежній державі. Проголошена Горбачовим гласність дала можливість розбудити в людях почуття національної гідности і усвідомити необхідність кардинальної, справедливої перебудови міжнаціональних відносин. Без вирішення цієї проблеми, можемо запевнити, — неможливо успішно здійснити економічну, політичну і соціяльну перебудову.

Здається, керівники перебудови покищо не надають цій справі належної уваги, не зважаючи на всезростаючий народний рух за утвердження суверенітетів республік на основі конституційної рівноправности. В наслідок цього неминуче вони вступають у загрозливий конфлікт з народами. Небезпека ситуації побільшується тим, що уряд і досі, на п'ятому році перебудови, для гальмування, а то й для придушення зростаючої національної свідомости користується законами, інструкціями та приписами з часів сталінського деспотизму та брежнєвського беззаконня. Не знаходячи, а може й не бажаючи знайти демократичні форми стосунків з народом, вдаються до звичайного адміністративного командування і намагання компромітувати активність, називаючи їх ,,екстремістами", ,,авантурниками", ,,антирадянськими елементами" і ,,ворогами перебудови". В запасі ще є ,,буржуазні націоналісти, аґенти міжнародного імперіялізму", — відомі жупели з сталінсько-брежнєвського лексикону.

Такі скомпромітовані форми взаємин партії з народом лише завдають шкоду процесові перебудови і, безумовно, не можуть спинити народні рухи в боротьбі проти консервативних сил. Не вдалося застрашити народи прибалтійських республік. Не злякались і вірмени, хоча й змушені були тимчасово відступити перед упровадженим Москвою військовим становищем у Нагірному Карабасі. Народні вимоги білорусів та молдаван покищо вдається спрямувати в русло обмеженої активности в проблемах мови, культури, екології. В Україні рух за удержавлення мови, як певний крок до усамостійнення неухильно зростає всупереч намаганням партійних функціонерів узяти цей рух під свій контроль.

Відсутність надійних правових партій дозволяє противникам перебудови творити беззаконні вчинки. Залякані всезростаючим народним рухом, вони не обмежилися словесними застрашуваннями, а послали каральні танки проти мирної демонстрації у Тбілісі. Пролилася кров сотень людей, дев'ятнадцятеро було вбито, сотні арештовано... Червоний терор! Проголошений Леніним клич нищити ,,ворогів народу" не раз уводився в дію Сталіном, Брежнєвим, Хрущовим. А хто нині скомандував: ,,Вогонь по ворогах народу?" Хто розпорядився душити людей отруйним газом?

Суворий, справедливий народний суд знайде винуватців. Вони в лавах сталінсько-брежнєвської банди.

Злочин цей міг скоїтися в наслідок половинчатости рішень керівників перебудови. Жодна з пекучих проблем (економічних, політичних, суспільних, тим паче національних) не тільки не розв'язані, але навіть не накреслені шляхи до їхнього розв'язання. Гучно розреклямована гласність і свобода слова та думки починають загрозливо обмежуватися: ні в чому не осуджувати Леніна, не чіпати однопартійну систему, не критикувати високе партійне керівництво (навіть якщо воно з брежнєвського кубла), не висувати проєктів, які б розходилися з догматичними уявленнями про соціялізм, не замахуватися на московський централізм, не домагатись незалежности, навіть забезпеченої конституційним правом виходу республік зі складу СССР.

Налякані зростанням національної свідомости народів Союзу і виявами міжнаціональних конфліктів, партійне керівництво не тільки зволікає з ґрунтовним розв'язанням найпекучішої й кардинальної проблеми, а навпаки, хоче цю болячку насильно загнати ще глибше в тіло суспільства.

Неймовірна річ! Страшно повірити чуткам, про які згадує преса у вільному світі, але... все може трапитися у безправній країні. Готується спішно закони (чергові беззаконня) про покарання десятирічним ув'язненням осіб, які пропаґуватимуть будь-який замах на централізоване (тобто, московське) адміністрування. Коли про це запитали прессекретаря міністерства закордонних справ СССР Ґенадія Герасимова, чи такий закон не протирічить Совєтській Конституції, він, погрозливо піднявши угору вказівний палець), фото опубліковане в суботньому числі 15 квітня газети ,,The Sydney Morning Herald", категорично заявив: ,,Look, you just cannot have all the answers in life. The Constitution does have a provision for secession from the union. However, I recall that there was a Civil War in the United States. So, as you know, it's a delicate and complicated question". Так інформує читачів московський кореспондент газети ,,Вашінґтон Пост" Дейвид Ремнік.

Що ж далі? Громадянська війна?

Якщо, дійсно, такий драконівський закон буде впроваджений, про який курс на демократизацію в тюрмі народів може йти мова?

Горбачов останнім часом під тиском консервативного оточення змушений кидатися зліва направо і згори вниз. Не виробивши досі чіткої концепції розв'язання міжнаціональних проблем, або не наважуючись їх проголосити, керівники перебудови намагаються пригасити національне піднесення серед понад ста національностей Союзу застережливими погрозами: ,,Не грайтеся з вогнем!"

А вогонь національного самоствердження, вогонь патріотичної свідомости народів усе палкіше розгоряється. Усім, хто спробуватиме гасити його танками і розстрілами, треба нарешті втямити: ,,Не грайтеся з вогнем!" Якщо не спроможетеся взяти цей вогонь, як джерело творчої, будівничої енерґії, це полум'я може спалити.

Володимир Яців

ДВА ТАБОРИ СХІДНЬОЕВРОПЕЙСЬКИХ САТЕЛІТІВ

I

Могло б здаватися, що з приходом до влади Горбачова, проблеми, які мали місце в поодиноких совєтських східньоевропейських сателітах, будуть розв'язані в кожній сателітській країні позитивно, в користь їхніх народів. Впровадження змін в системі московсько-совєтського зразка, дасть можливість народам цих країн вийти із глибокої господарської кризи, яка охопила ці сателітські країни. Було переконання, що наступить глибоке розуміння цих процесів, що відбуваються сьогодні в Совєтському Союзі, і наслідком цього наступить краща співпраця совєтських сателітів, для поборення цієї господарської кризи, яка довела до кризового положення у цих соціялістичних країнах.

Треба ствердити, що не тільки співпраця на відтинку господарському, але й на суспільно-політичному не існує, а їхня примусова ідеологічна єдність завмирає з хвилиною, коли совєтські впливи зменшуються, і тоді, коли проявляються етнічні й політичні непорозуміння у цих країнах, які були колись з'єднані московсько-совєтською силою. У цьому східньому бльоці можна ствердити великі принципові розбіжності, що відносяться до напрямних внутрішньої і зовнішньої політики цих країн, які були оцінювані Заходом, як один з'єднаний бльок комуністичних тоталітарних держав.

В останньому часі цей моноліт починає зазнавати удари, які можуть причинитися до остаточного ослаблення єдности, яка була сильна в часі сталінізму і брежнєвського володіння. Головною причиною ослаблення єдности, що наступила з приходом до влади Ґорбачова є програма перебудови, якою Горбачов рішив уздоровити цю однопартійну систему.

Правда, що Горбачов суґерував своїм сателітам Центрально-Східньої Европи, вибирати для своїх країн таку суспільно-політичну і економічну дорогу, що запевняла б кожному громадянинові його права, на користування духовими й матеріяльними добрами. Однак треба підкреслити, що ці дороги різні, і що в останньому часі взаємини між країнами східньоевропейськими сильно погіршились. Професор краківського університету Андрій Дравич, совєтознавець, каже, що совєтські соціялістичні сателіти, вже не є з'єднані разом, та що зменшення совєтського контролю причинилося до відродження старих непорозумінь між історичними сусідами. Він каже, що в останньому часі виявились непорозуміння між Румунією, а Мадярщиною, у зв'язку з трактуванням мадярської меншости в Румунії, на відтинку прав людини. Також засоби масової інформації подають вісті про переслідування національної турецької меншости в Болгарії. Знову Чехо-Словаччина і Східня Німеччина критикують Польщу і Мадярщину, за їх експериментування з реформами. Звинувачені відповідають на таку критику противників, обвинуваченням їх за злочин на відтинку прав людини.

Про сусідські взаємовідносини висловлює свої думки спеціяліст в справах східньоевропейських, на Колюмбійському університеті Чарлі Ґаті, який каже, що ,,якщо в совєтів не було на території сателітів, то всі ці країни були б у війні між собою". На мою думку, такі сусідські конфлікти в сьогоднішніх часах були б полагоджені дипломатичними дорогами-конференціями заінтересованих сторін, а не війною. Тому таке твердження є підтримуванням в тому випадку брежнєвської доктрини, наслідком якої є стаціонування совєтських танків на території сателітів, і як таке, є проти перебудови, ціллю якої мала б бути демократизація системи, поборення господарської кризи і мир у світі. Сьогодні Горбачов знову дораджує своїм сателітам, поступати так, як вони уважають за потрібне у своїх країнах, однак він не каже, як далеко можна йти своєю наміченою дорогою, і як далеко дозволить іти цією вільною дорогою Москва.

До цих справ висловив свої думки дорадник ,,Солідарности" Ян Ліпський, який каже, що всі ці проблеми випливають у зв'язку із впровадженням реформ Горбачова, як також, що Москва вже більше не послуговується силою твердої руки, відносно своїх сателітів. У Східній Европі зформувались два опозиційні бльоки, які себе взаємно поборюють. По реформаторській стороні, бачимо відданих активістів Мадярщини і Польщі, які підтримують програму перебудобу і гласність Горбачова, а по другій стороні, чвірку ортодоксальних комуністів Східньої Німеччини, Чехо-Словаччини, Болгарії і Румунії. Ці два соціялістичні табори не погоджуються відносно змін на відтинку політичному і економічному в системі.

Продовження буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Святослав Гординський

Твори Грищенка на нюйоркському авкціоні

У цьогорічному весняному сезоні авкціонна гарячка для продажу мистецьких творів стягнула до Ню Йорку аматорів і торгівців мистецтва з усіх кінців світу, а ціни досягали не бачених висот. Тому цікаво спостерігати, як на такі авкціони деколи попадають твори українських мистців і яких цін вони там досягають.

Ще при кінці квітня ц.р. у відомому авкціонному домі ,,Кристі" в Ню Йорку відбувся продаж однієї добірної приватної колекції, а саме збірки покійної Віолетти де Мазія, яка померла минулого року у віці 89 років. Хто вона? Народжена в Парижі, вона в 20-их роках стала мистецьким інструктором, а згодом директором відомої мистецької Фундації д-ра Альфреда з Меріон біля Філядельфії. Д-р Барнес, винахідник різних нових ліків, доробився на них мільйонів і ще в 20-их роках закупив багато творів мистецтва, досить сказати, що Фундація має тепер понад 1,000 творів малярства, особливо французьких імпресіоністів — Сезанна, Матісса, а особливо Ренуара — цього останнього понад сотку картин, з яких кожна варта тепер мільйони. Отож д-р Барнес 1923 року закупив був на рекомендацію видатного французького критика і маршана Поля Ґійома низку картин Олекси Грищенка з його царгородського й грецького періодів 1919-23 років. Вони є досі в збірці Фундації. Окремо Віолетта, керівник Фундації, придбала для себе на різних виставках кілька картин Грищенка. Після її смерти ціла та збірка пішла на авкціон з метою збільшити фонди едукаційного сектору Фундації, особливо школи, де вона викладала філософію мистецтва.

Отак чотири твори Грищенка з її збірки опинилися на тому авкціоні — три олії й один ґваш, усі невеликого формату, приблизно однієї квадратної стопи. На авкціоні, в якому взяло участь понад 400 осіб, три картини Грищенка були придбані ґалерією Христини Чорпіти в Філядельфії, з них найвищу ціну осягнув Грищенків ґваш ,,Три турки в фезах" — 7,400 дол. Збереження цих творів в українських руках справа незвичайно важлива, хоч би з перспективи знищення всіх творів Грищенка у львівському музеї 1952 року. До цього, вартість і значення даних творів Грищенка з його раннього царгородського й грецького періодів для історії українського мистецтва має особливу важливість. Наприклад, згаданий ґваш є одним із серії 12-ти царгородських творів Грищенка, які 1921 року Фернан Леже, член жюрі Осіннього Сальону в Парижі, вибрав на ту виставку, не зважаючи на те, що ліміт для кожного мистця був тільки два твори. Сьогодні більш як половина цієї дванадцятки знаходиться в українських збірках, а це ж одні з ключових творів раннього українського модернізму в історії нашого мистецтва.

Малі олії на дереві належать до творів, які Грищенко намалював у Греції 1921-23 роках і виставляв в атенському Музеї візантійського мистецтва. Тут цікаво пригадати, що Грищенка — мистця в Царгороді відкрив відомий американський мистецтвознавець Томас Витмор, який тоді в Константинополі відновляв славетний храм Святої Софії з 6 сторіччя. Оглянувши таку акварель Грищенка, Витмор змісця купив усі 66 малюнки, що й дало змогу нашому мистцеві відбути дві подорожі до Греції і до Парижу, де він добув собі видатне місце серед французьких мистців. Його твори знаходяться в численних французьких та інших европейських музеях, як теж музеях ЗСА. Тут слід пригадати також, що Грищенко, який помер 1977 року у віці 94 роки, ще спочатку 60-их років передав понад 70 своїх творів окремій Фундації його імени для майбутньої передачі музеям в Україні. Незалежно від цього, чимало його творів знаходиться в приватних українських збірках, серед яких колекція подружжя Степана і Христини Чорпітів належить до найбільших, з немалою кількістю творів Грищенка музейного калібру. Тож поповнення тієї збірки новими його творами є чималою мистецькою подією нашої діяспори. При нагоді варто пригадати, що Христина Чорпіта була раніше студенткою мистецтвознавчої школи Фундації Барнеса і не раз допомагала Віолетті де Мазії в її викладах, а кілька інструкторських викладів організувала і виголошувала сама.

Василь Стус

Втечу од світу й дамся самоті,
заслуханий мов кинута бандура,
останнім бандуристом у степу.
Хай мною вишумовують вітри,
могили тужать і Дніпро далекий
в низькі баси всиляє хлюпіт свій.
І безоглядно-голі небеса
байдуже задивляються у деко,
а я скажу: то є Господній перст.
Немає ряду зроду-віку нам,
немає ряду. Ти живеш, як пустка,
утеклий світу, давшись самоті.
Немає побратимів у степах,
ні жодної душі, котра б почула
цей зазив-прислухання, зазив-крик.

(Із збірки поезій ,,Палімпсести")

Мирон Куропась

НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ

I.

Називався він Іван Волянський

Приїхав він до Америки 1884 року та поселився у Шенандоа, Пенсильванія. Він зорганізував першу українську громаду в Америці. Він також зорганізував наш перший хор, нашу першу школу, нашу першу газету, нашу першу кооперативну крамницю, та наше перше братське товариство самодопомоги. Це була перша людина, яка мала відвагу стати активним членом американського робітничого руху. Іван Волянський був українським католицьким священиком.

Називався він Іван Констанкевич

Приїхав він до Шамокіну, Пенсильванія, 1893 року. У 1894 році, він був одним із трьох основників Українського Народного Союзу, який сьогодні є найстаршим та найбільшим українським братським товариством у цілому світі. Іван Констанкевич був теж українським католицьким священиком.

Називався він Нестор Дмитрів

Він став редактором ,,Свободи". Він перший із українських американців відвідав українців у Канаді, та був українським католицьким священиком, що відправив Божественну Літургію на канадській землі.

Називався він Іван Ардан

Поселився він у Джерзі Ситі в 1896 році та сім років був редактором ,,Свободи". Був він предтечею у боротьбі з Римо-Католицькою Церквою в Америці за визнання нашого східнього обряду. Він допоміг у рішеннях Риму заснувати окрему українську католицьку епархію у ЗСА. Пізніше став він першим президентом Українського Робітничого Союзу, теперішнього Українського Братського Союзу. Іван Ардан також був українським католицьким священиком.

Називався він Сотер Ортинський

Він приїхав до Америки 1910 року та два роки пізніше заснував товариство українців католиків ,,Провидіння". Він був першим українським католицьким єпископом в Америці. Та, перш за все, Сотер Ортинський був українським католицьким священиком.

Називався він Петро Понятишин

Він служив вісім років як тимчасовий адміністратор української католицької епархії, від смерти Владики Ортинського у 1916 році, до приїзду Владики Константина Богачевського в 1924 році. Отець Понятишин очолив Український Національний Комітет, який був першим дійсно життєздатним Українським Політичним Діяльним Комітетом в Америці. У 1919 році, Український Національний Комітет включав у собі більше українських організацій, ніж сьогодні їх мають Український Конґресовий Комітет, чи Українська Координаційна Рада, разом. Отець Понятишин із допомогою знайомого, конґресмена Джеймса А. Шамілла з Ню Джерзі, довели до того, що 21-го квітня 1917 року рішенням Конґресу президент Вудров Вілсон проголосив у цілій Америці ,,Український День" та дав дозвіл від уряду, щоб українці збирали фонди для допомоги нашим братам в Україні. Тисячі наших добровільців стояли по рогах вулиць по цілій країні та назбирали майже 100,000 дол. У сьогоднішній валюті, то було б понад 500,000 дол. І це зроблено в одному дні!

Називався він Володимир Сіменович

У 1886 році, ще замолоду, приїхав він на працю до отця Волянського. Пізніше став лікарем. У 1893 році поїхав до Чикаґо та став одним із засновників парафії св. о. Миколая. 1915 року його вибрали на першого президента Федерації Українців Америки. Це була національна, соціополітична організація. Сіменович був українським католицьким мирянином.

Називався він Богдан Катамай

Він був першим президентом Ліґи Української Католицької Молоді, заснованої у Чикаґо у 1933 році. Він був теж редактором їхнього місячного журналу. Пізніше, довгі роки був редактором ,,Америки", органу ,,Провидіння" українців католиків. Катамай був українським католицьким мирянином.

Називалася вона Марія Білик

Вона була заступником президента Українського Народного Союзу, між роками 1912 та 1920. Була активним членом парафії Різдва Богородиці, на південному Чикаґо. Марія Білик була українською католицькою мирянкою.

Називалася вона Єва Піддубчишин

У 1935 році була вона президентом Ліґи Української Католицької Молоді на Америку. Приймаючи це становище, у своїй промові вона закликала свою ґенерацію бути вірними своїй дорогій українській католицькій традиції. Єва Піддубчишин була українською католицькою мирянкою.

Продовження буде.

Кооператива „Самопоміч" в Чикаґо досягла 100 мільйонів долярів

У неділю, 9-го квітня відбулися річні загальні збори української федеральної кооперативної каси „Самопоміч" в Чикаґо. Не було б в тому нічого особливого: збори — це ж статутова повинність — якби не те, що кооперативна установа в цьому році приступила до зборів з вийнятковим ладунком досягнень, а саме: а) в активах переступила 100 мільйонів долярів, б)закінчила відновлювання фронту будинку, в) добудувала зовнішнє приміщення т. зв. „вок-ап-віндов", урядила нове приміщення філії св. Йосифа, просторе світле з повним модерним вивінуванням.

Члени Дирекції з отцями після посвячення.

День 9-го квітня став святковим кооперативним днем: о год. 1-ій по полудні відбулося посвячення приміщення із зовнішнім віконцем, з участю отців: протоєрея Степана Женчуха від катедрального собору св. кн. Володимира, о. Андрія Шаґали від катедри о. Миколая, о. митр. Маріяна Бутринського від собору свв. Володимира і Ольги.

Кооперативні приміщення були відкриті вже від год. 11-ої — члени дирекції-господарі приймали всіх сердечно, а накриті столи приманювали користати зі смачного буфету. Присутні, оглядаючи приміщення, без пересади стверджували, що інституція розрослася у всіх видах — просторе нутро, практично розташовані бюра справляють враження розмаху і модерности. Зовнішнє відновлення гарне і естетичне в кольориті ставить установу в ряд кращих будинків української дільниці.

Відновлений будинок української федеральної кооперативної каси „Самопоміч".

Перебудова відбувалася етапами: найперше скомп'юторизовано й змодернізовано внутрішню обстановку, в дальшому розпляновано окремі приміщення для відділів, книговедення, секретаріяту, поширено відділ позичок, створено новий відділ „віза-карт" (який досягає вже 13 соток віз). Чикаґська кооперативна фінансова установа своїми повними, модерними услугами може конкурувати зі всіми фінансовими інституціями. Реалізацію такої широкої перебудови і модернізації уможливив фінансовий „бум" на початку 80-их років, і тоді вигосподарено більші фінанси на заплановані конечні зміни.

В цьому періоді були теж досягнення й у сфері національно-громадських ініціятив та починів. Варто б згадати хоча кілька: 1) з нагоди свого 35-ліття в 1986 р. коопер. каса влаштувала бенкет, дохід з якого призначено на Гарвардський проєкт, 2) в ювілейному 1988 році Комітет Тисячоліття, очолений президентом каси Романом Мициком, мав постійний осідок у приміщенні установи, 3) тут же і має постійний безплатний осідок Українська Світова Кооперативна Рада — УСКР, де урядує секретар Роман Біґун і голова УСКР — дир. Омелян Плешкевич, 4) лише в минулому році кооперативна установа дала суму 217,055 дол. на релігійні та національно-громадські цілі.

У святочному настрої, під враженням свіжих імпозантних досягнень члени перейшли до близької залі в домівці СУМА для відбуття зборів. Збори відкрив і ними проводив през. Р. Мицик. Протокол з попередніх зборів відчитав Віктор Войтихів — секретар. Протокол прийнято без застережень. У точці — привіти — виникла несподівано велика лявіна побажань — в наслідок вийняткового збігу річниць президента Р. Мицика — його 80-ліття уродин і 30-ліття очолювання нашої установи. Після привітів звітували: від дирекції, екз. директор Богдан Ватраль. Його фінансовий звіт представив рух фінансів по стороні приходів та розходів. Річево говорив про корисні пропорції й високу квоту резервів.

Від Кредитового комітету подав звіт голова Іван Печенюк. Голова Контрольної комісії Любомир Климкович поінформував присутніх, що проведена контроля ствердила правильність ведення фінансової господарки і виступив з внеском уділити абсолюторію. Дальші точки (вибір трьох членів Ради директорів і прийняття прелімінарія бюджету на 1989) пройшли швидко і справно. Всі справи були представлені в останньому числі „Кооперативного Голосу" — офіційного журналу кооперативної установи, був отже час на аналізу і відповідні реакції. Дирекція є завжди відкрита на голоси членів на активну поставу і творчі ініціятиви.

Підсумовуючи цей виїмковий день, слід сказати, що завершив він дуже динамічний етап діяльности чикаґської кооперативної установи на шляху до дальшого розвитку, на шляху до ще більшого служіння громаді. Відрадним явищем є те, що щораз більше молодих людей стає членами і, мимоволі в думках питання, чому чужі банки користуються ще з немалого українського гроша? Чикаґська кооперативна інституція через свій виразно український характер і неповториму родинно-громадську атмосферу як маґнет притягає багатьох, не лиш в інтересах, але і для палкої дискусії при смачній каві. Які сили, які маґнети мають ще діяти, щоб наша кооперативна установа зароїлася новими членами.

Ірина Камінська

Молодий професіоналіст

Д-р Іван І. Гвозда

Д-р Іван І. Гвозда, син проф. д-ра Івана та Валентини Гвоздів із Сиракюз, Н. Й., одержав 12-го січня ц. р. ліцензію і його прийнято до практики, як адвоката і правного дорадника у Нюйоркському стейті, як також і Федеральним судом Північної Округи Н. Й. Стейту. Іван був відмінним учеником у школі українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах, яку й закінчив матурою, а також з великим успіхом закінчив Вестгіл гайскул, одну із найкращих шкіл в Сиракюзах. Іван з гордістю згадує пластування, — через новацтво, юнацтво і тепер у старшому пластунстві, включно із таборуванням на виховних пластових таборах, як і на спеціялізаційних „чорноморських, лещатарських), так й на вишкільних — новацьких виховників, завершуючи юнацьке пластування степенем Пластуна Скоба.

Молодий доктор почав свою академічну кар'єру із студій в ділянці гуманітарних і суспільних наук в Ню Йоркському стейтовому університеті — Каюга Коммуніті Колєдж, Аубурн, Н. Й., які він закінчив з найвищими відзначеннями. Тут він організував модель Організації Об'єднаних Націй і два рази був його генеральним секретарем, — конференцію, в якій брало участь понад 500 найвизначніших студентів місцевих університетів і середніх шкіл. Іван був головою делеґацій до міждержавних конференцій моделів ООН, а також був організатором і провідником конференції моделю Конгресу ЗСА. Він став членом „ Хто є хто" та був відзначений студентською організацією і клюбом політичних наук за унікально важний вклад в позапрограмову діяльність колєджу. Був він також головою клюбу політичних наук та одержав нагороду „Громадянина" за його позитивне впливання на інших, та за те, що він сам віддзеркалює „ найвищі традиції моралі". Іван покінчив університетські студії у стейтовому Нюйоркському університеті в Баффало в ділянці політичних наук бакалявром з високим відзначенням та негайно в 1985 році був прийнятий на правничі студії у Сиракюзький університет, у коледжі права. Тут Іван, зокрема, відзначився в студіях міжнародного права та судочинства. Школу права він закінчив у травні 1988 р., а в липні здав іспит Бари Ню Йоркського стейту, а 12 січня ц. р. апеляційний відділ Верховного Суду Нюйоркського Стейту вручив йому ліцензію.

Д-р Гвозда запопадливо старається набути якнайбільше практики та поширити своє правниче знання. Тому не дивниця, що він встиг за відносно короткий час попрацювати, як канцелярський працівник в таких фірмах права як Фіш, Ґрінспун і Олесницький, Н. Дж.; Джозеф М. Волзек Аубурн, Н. Й.; Велч, Велч і Кар, П. Ц.-Сиракюз, Н. Й. (Правний асистент) та Гайат Леґал Сервіс, Сиракюз, Н. Й., як адвокат фірми. Після набуття відповідного рівня практики д-р Гвозда плянує або включитися у якусь велику правничу фірму, по можливості із міжнародними комерційно-правними засягами, або відкрити свою власну практику. Він плянує, зокрема, всеціло включитися в процес українського громадсько-політичного життя, а зокрема попрацювати для добра Українського Народного Союзу, якого Іван є членом (Відділ 39).

Д-р Борис Буняк

Пам'яті І. Голика

В понеділок, 6-го червня 1988 року, після важкої недуги на 74-му році трудимого життя упокоївся в Бозі св. п. Іван Голик, довголітній секретар 123-го Відділу УНСоюзу в Скрентоні, Па.

Покійний народився 1914 року в Зарубенцях біля Скалату в Західній Україні, де ввесь час від молодих літ був активним в суспільно-громадській праці. Під час німецької окупації України в роках 1941-44 належав до чистин військової формації, яка стояла на сторожі оборони українського населення перед всякими зайдами. А коли зближалася нова окупація східніх визволителів, то він покинув батьківщину, коротко задержався в Західній Німеччині, а відтак 1949 року із родиною прибув до Америки й поселився в Скрентоні, де по короткому часі став членом 123-го Відділу УНСоюзу. А що І. Голик мав замилування до громадської праці то, в короткому часі був обраний до Управи того Відділу, а відтак був секретарем і на тому пості працював повних 30 років. Коли затяжна недуга почала йому докучати, секретарство в Відділі перебрала його дружина Софія.

Слід згадати, що коли був зорганізований Комітет скрентонської Союзової Округи, Іван Голик був обраний до Управи, а відтак п'ять років був головою Округи. Як голова співпрацював із іншими округами — філядельфійською, лігайвеллійською, твердого вугілля-шамокінською і вілксберською, коли всі п'ять округ улаштовували спільно Союзові Дні чи інші імпрези на Оселі Ольжича в Лігайтоні. Покійний був заслуженим фратерналістом, був добрим організатором нових членів і за віддану працю був кількакратно нагороджений відповідними почесними плякетами, як також належав до союзових клюбів. Слід згадати і це, що він був багато разів делеґатом на союзові конвенції. Він також був заанґажований у суспільно-громадській праці Скрентону.

Покійний залишив в смутку дружину Софію, доні Марію з мужем і двома дітьми, Ольгу з мужем і трьома дітьми, синів Романа з дружиною і двома дітьми та Петра. Залишилась родина в Україні, приятелі та велика союзова родина в Америці і Канаді. Пам'ять про покійного Івана Голика залишиться на завжди між нами.

Степан Гавриш

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 2-го червня 1989 р. по довгій, тяжкій недузі з волі Всевишнього відійшов у Вічність

наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п. інж.
ОЛЕКСАНДЕР ЮРІЙ МАМЧИН

нар. 26-го червня 1906 р. у Сокалі, Україна

ПАНАХИДА відбудеться в середу, 7-го червня 1989 р. о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні М. Насевича при Brown and Franklin St., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в четвер, 8-го червня 1989 р. о год. 8.45 ранку з того ж похоронного заведення до катедри Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії при Franklin St., Філядельфія, Па., а відтак на цвинтар Пречистої Діви Марії на Факс Чейсі, Пенсильванія.

Залишені у глибокому смутку:

дружина — ІРЕНА
донька — МАРТА КОХАНОВСЬКА з мужем БОГДАНОМ
внуки — РОМАН і МАРКО
внучка — ДАНЯ з мужем ЛЮІСОМ
сестра — ТЕОДОЗІЯ (Німеччина)
брат — РОМАН з дружиною НАТАЛІЄЮ (Канада)
шваґер — ЯРОСЛАВ КОБИЛЕЦЬКИЙ з дружиною ВАЛЕЮ і Родиною (Канада)
сват — інж. ЗЕНОВІЙ КОХАНОВСЬКИЙ з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що 1-го червня 1989 р., несподівано відійшов у Вічність наш Дорогий БАТЬКО І ШВАҐЕР

бл. п.
ЕВГЕН МАРШАЛОК

нар. 12-го грудня 1920 р. в Дрогобичі, Україна

ПАНАХИДА - у понеділок, 5-го червня 1989 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Nacrelli при 2217 Providence Avenue, Честер, Па.

ПОХОРОН у вівторок, 6-го червня 1989 р. о год. 8-ій рано з похоронного заведення до української католицької церкви св. Духа при 3rd and Harwick St., Честер, Па. о год. 9-ій рано, а опісля на католицький цвинтар св. Марії у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку:

син — ОРЕСТ
шваґерка — СТЕФАНІЯ САРАХМАН-BEAKEY з чоловіком ЕДВАРДОМ

Загальні збори кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нюарку

Загальні річні збори федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нюарку відбулись в суботу, 18-го березня ц.р., в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Збори відкрив та ними провадив голова дирекції мгр Володимир Баранецький, який привітав присутніх членів та представників братніх кредитівок і ствердив правосильність та важність загальних зборів. Потім вшановано померлих в минулому році членів кредитівки, а секретар проф. Юрій Кисілевський відчитав протокол з попередніх загальних зборів, який присутні прийняли одноголосно.

У своєму звіті голова В. Баранецький згадав що в цьому році кредитівка відзначає 30-ліття свого існування. Вона від самого початку втішалася гарним ростом та повсякчасно стояла на службі української громади. Також у звітовому 1988 році, як і в попередніх роках, вона виказала здоровий ріст активів, около 16 відсотків та осягнула загальну суму майна майже 33 мільйонів дол. В минулому році члени дирекції присвятили особливу увагу та підтримку всім акціям, пов'язаним із святкуваннями 1000-ліття Християнства в Україні. В тому році виплачено 30,620 дол. як дотації для підтримки наших шкіл, Церков та громадських організацій. Представники дирекції також брали активну участь у працях Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) та Української Світової Кооперативної Ради на останньому з'їзді якої звітовано, що українські кооперативи в діяспорі, разом взяті вже осягнули около одного і чверть більйона дол. майна та виплатили в 1987 році 1,142,000 дол. на національні цілі. Все ж в наших кооперативах об'єднано досьогодні тільки 12 відсотків громадян українського роду. Нашим передовим завданням, отже, повинно бути запізнати нашу ширшу громаду, зокрема молодих професіоналів, із вийнятково привабливими услугами та високими дивідендами, які наші кредитівки уділяють своїм членам. Це завдячується особливо прихильному законодавству, в рамах якого ці кредитівки працюють та сильній федеральній агенції, що забезпечує вклади в кредитівках. При збільшенні членства також збільшаться дотації, які наші кооперативи зможуть виплачувати на підтримку українських установ.

З нагоди 30-ліття кредитівки „Самопоміч" в Нюарку інж. Д. Григорчук, голова ЦУКА, вручає пропам'ятну грамоту голові кооперативи мгрові В. Баранецькому. Зліва: Р. Мілянич, О. Труш, А. Тимкевич, В. Гнатів, О. Лисинецький, І. Ляшок, Н. Олесницький, В. Баранецький, Д. Григорчук, о. Б. Лукій, О. Цяпка, В. Ковблянський, М. Цяпка, Ю. Кисілевський.

В дальшому ході зборів скарбник Ігор Ляшок подав подрібні фінансові інформації про стан кредитівки. Активи кооперативи зросли в минулому році на 4,571,202 дол. і осягнули загальну суму 32,700,530 дол. Резерви на кінець року виносили 7.5 відсотка активів, а загальні прибутки зросли на 315,437 дол. до суми 2,865,093 дол. Виплачено членам 1,935,148 дол. в дивідендах, на 315,388 дол. більше, ніж у попередньому році. Чистий прибуток виносив 521,258 дол., з чого 286,509 дол перенесено до звичайних резерв, а 234,749 дол. до нерозділених зисків. Він також підкреслив сильну фінансову структуру кредитівки та точність у веденні усіх операцій, які недавня перевірка федеральними інспекторами відзначила найкращими оцінками.

За Кредитовий комітет звітував його голова мгр Орест Лисинецький, один із основників кредитівки. Він подав що Кредитовий Комітет відбув 84 засідань, на яких ухвалив 174 позички на суму 3,438,358 дол., в тому 38 мортґеджових на суму 2,513,000 дол. та 136 інших на 925,358 дол. Він також згадав про зменшене запотребування на реальностеві позички, що було причинено застоєм на ринку купівлі домів.

За Контрольну комісію звітував її голова Василь Гнатів. Контрольна комісія провела контролю діловодства та фінансового стану кооперативи і ствердила, що загальне ведення кредитівки є задовільне.

Декілька членів забрало голос в дискусії, стверджуючи головно позитивну діяльність кредитівки.

Згодом виступили з привітами представники братніх кооператив. Федеральну кооперативу СУМА в Йонкерсі репрезентували Лев Футала, який передав привіт, та Володимир Козіцький. Кредитівку „Самопоміч" в Джерзі Сити репрезентували інж. Степан Кравченюк (вітав) та Ілля Шевчук. Роман Микита (вітав) та Михайло Целюх прибули від кредитівки „Самопоміч" в Пассейку. Згодом голова Управи ЦУКА інж. Дмитро Григорчук привітав збори з нагоди 30-ліття існування кредитівки та передав на руки голови мґра Баранецького пропам'ятну грамоту для відзначення цієї події. Він підкреслив постійний розвиток українських кооператив, у тому кредитівки „Самопоміч" в Нюарку, та подав цінні інформації відносно нових услуг, які наші кооперативи найшли найбільше успішними.

Від Номінаційної комісії в складі проф. М. Цяпка, мґр О. Лисинецький та В. Гнатів виступив голова Комісії проф. Цяпка і запропонував перевибрати до дирекції В. Баранецького (на три роки) та Володимира Ковблянського (на один рік), а до Кредитового комітету перевибрати Антона Тимкевича та Осипа Труша. Тому що іншої пропозиції не було, збори вибрали одноголосно запропонованих кандидатів.

В дальших дискусіях і внесках забирали голос І. Стефуришин, д-р Е. Перейма, Б. Робак, д-р С. Ворох, адв. Н. Олесницький, Н. Басняк, проф. Ю. Кисілевський, І. Калинович, М. Кормило, М. Дзімак, Т. Марущак, В. Ковблянський, Б. Процюк, проф. М. Цяпка та інж. Д. Григорчук. Вони піддали цінні ідеї відносно майбутніх дотацій кредитівки, придбання нових членів, зокрема молоді, та перебудови бюрового приміщення.

Загальні збори закінчив коротким словом подяки за підтримку нашої Церкви та молитвою о. Богдан Лукій, парох УКЦ в Нюарку. По закритті зборів присутні мали змогу при перекусці ще довше поговорити про діяльність кооперативи та про сучасні події на рідних землях.

Н. Н.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УАСТ „Леви" Чикаґо — „Аврора Кікерс" — 4:3

В неділю, 21-го травня, футбольна дружина „Леви" здобули значну перемогу з сильним клюбом" Аврора Кікерс" вислідом 4:3. Треба відзначити, що до цих змагань наша дружина виступила в ослабленому складі, в якому бракувало перешкодженого воротаря Яра Дахнівського. На початку ініціятиву перехопили суперники, які і зуміли до 20-ої хвилини зустрічі здобути ведення 2:0. В 25-ій хвилині Немескі з гарної акції нашого нападу знизив вислід до 2:1. Після цього ґоля „Леви" поволі вирівняли гру і до кінця першої половини були рівнорядними партнерами „Аврори".

Після перерви наші футболісти почали діяти швидше і аґресивніше, завдяки чому чолові снайпери нападу Немескі та Осцітович в 60-ій і 71-ій хвилинах здобули ведення 3:2. У 75-ій хвилині суперники вирівняли з карного стрілу 3:3, але кілька хвилин пізніше Богдан Гарнецький ефективним ґолем устійнив вислід зустрічі 4:3.

На відмічення заслужили молоді оборонці Юрко Іваницький і Юрко Пітак, що енерґійно руйнували небезпечні акції нападу „Аврори", центральний помічник Йосиф Осцітович та стрілець двох ґолів, меткий В. Немескі.

СК СУМ „Крила" Чикаґо відбули зустріч за чашу Стейту Іллинойс, в якій деклясували еспанську дружину вислідом 7:0.

Мирон Дахнівський

УСВТ „Ч. Січ" — Юніон Портуґіз СК 4:1

Юніон 26-го травня 1989 року. Були це вирішальні змагання за чашу областей Юніон-Гадсон в яких „Ч. Січ" здобула заслужену перемогу і цим самим першенство за нагороду згаданих областей. Тепер „Січовики" зустрінуть першуна области Мідлсекс, що буде півфіналом за чашу Ню Джерзі. Якщо йдеться про звітову зустріч то в ній домінували наші футболісти. Серію ґолів започаткував юний Гриць Сергіїв, який в 28-ій хвилині, з гарної подачі Джонса здобув ведення 1:0. В 36-ій хвилині, в свою черґу рутинований Джонс з асисти Дворського устійнив вислід половини 2:0.

Швидко після перерви портуґальці активізували свої атаки і вже в 50-ій хвилині здобули ґоля, що як пізніше показалося, він виявився тільки почесним для портуґальців в цій грі. В 70-ій хвилині Вітеро з гарної акції Борука — Брієнзи підніс вислід до 3:1. В кінцевій фазі цих змагань Наполі з асисти Джонса встановив вислід вечора 4:1. Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Т. Науменко, Дворський, Є. Чижович, мол., Борук, Мальоні, Брієнза, Вітері, Джонс, Я. Твардовський, В. Науменко, Дж. Наполі, Ф. Наполі, Сергіїв. Провідник і тренер Євген Чижович.

Дальші успішні виступи тенісиста „Ч. Січі"

В чергових змаганнях за чемпіонат середніх шкіл Ню Джерзі юний тенісист „Ч. Січі" — Данило Матківський переміг 22-го травня Джеффа Гансела — 6:2, 6:0.

25-го травня ц.р. за секційний чемпіонат Стейту Данило здобув 10-ту перемогу підряд, цим разом над Робертом Боднарем з міста Четем, вислідом — 6:3, 3:6, 6:1. Тією важливою перемогою Данило спричинився до здобуття першенства 2-ої секції північного Ню Джерзі школою Миллбирн.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Відбулася 10-та рунда ігор за чемпіонат вищої ліги СССР, в яких українські клюби, за винятком київського „Динамо", втратили чергові точки.

Київ „Динамо" зустріло у себе вдома московський „Льокомотив", який перемогло вислідом 3:0. Переможні ґолі для Києва здобули: Бєланов, Протасов і Литовченко.

Донецький „Шахтар" програв у себе на стадіоні в Донецьку з московським „Спартаком" — 0:1. Таким же вислідом зазнав поразки на виїзді в Москві харківський „Металіст". Минулорічний чемпіон імперії Дніпропетровський клюб „Дніпро" закінчив свою зустріч в Одесі з місцевим „Чорноморцем" ремісовим вислідом — 1:1. Конто для чемпіонів відкрив Сон, але Кондратєв вирівняв для господарів в другій половині.

Дніпропетровське „Дніпро" відвідає Філядельфію

В п'ятницю у вечорі, 25-го серпня, на запрошення футбольної Федерації ЗСА Філядельфію відвідає цей сильний український футбольний клюб, який зустріне в товариських змаганнях футбольну збірну ЗСА.

Як відомо, в минулому році „Дніпро" стало першим самостійним клюбом в СССР і здобуло звання чемпіона вищої ліги. Симпатики „Дніпра" в Україні пишалися тим, що „Дніпряни" в минулому сезоні зазнали найменше поразок (дві), що в 15-ти змаганнях не пропустили жадного ґоля, що у себе вдома не програли ні одних змагань. Крім головного трофею вищої ліги українські футболісти з Дніпропетровська здобули інші менші трофеї: „Аґресивний гість" (тобто здобули найбільше точок на виїздах), трофей за найкращу різницю ґолів в табелі ігор і ряд інших. Найкращим стрільцем дружини вийшов Євген Шахов, він разом з іншим українським футболістом Олександром Бородюком, що грає в московському „Динамо", вийшов найкращим стрільцем вищої ліги.

Золоті медалі чемпіона здобули футболісти „Дніпра": В. Городов, С. Башкиров, І. Вишневський, О. Чередник, О. Сорокалет, В. Баґмут, М. Кудрицький, А. Шох, Є. Шахов, В. Лютий, С. Пучков, В. Тищенко, В. Євтушенко.

До Філядельфії „Дніпро" приїде під проводом головного тренера Євгена Кучеревського і тренера Леоніда Колтуна, правдоподібно в такому складі: Краковський, Юдін, Яровенко, Шквирін, Сидильников, Тищенко, Кудрицький, Баґмут, Чередник, Шох, Лютий, Шахов, Сон, Вишневський, Червоний.

Футбольні фанатики в СССР

В київській „Спортивній Газеті" з 22-го квітня ц.р. була поміщена стаття і вислови футбольних фанатиків з Москви і Києва з нагоди футбольних змагань київського „Динамо" і московського „Спартака". Ось що, між іншими, написали в цій статті після змагань згаданих клюбів: „...Єдине, що зіпсувало гостям (тобто москвичам — от) настрій — це влаштована для них київською міліцією екскурсія на Труханів острів — адже тут, на природі, у невимушеній свійській атмосфері довелося декому розстатися і з „пальним", і з „холодною зброєю", і з вибуховими пакетами..." А ось вислів фанатика з Москви П. Шевцова: „Ми, 'спартачі', як їздили, так їздитимемо. А 'перекриєте нам кисень' із квитками — самі наплачетесь! Раніше вагон штурмувала сотня, тоді буде тисяча. І стадіон штурмом братимемо — все одно нас більше як міліції!" А тут вислів українського фанатика Є. Бицька: „А ми як москвичів били, так і битимемо! Чому вони, гади, не дозволяли перехід Саленка (з Ленінграду до Києва — от) чому не дають дозвіл (тобто Федерація футболу СССР — от) на Вайса?! (Вайс — футболіст з Братіслави на Словаччині, який бажає грати в київському „Динамо", але опанована росіянами Федерація не дає на це свого „благословення" — от).

(от)

ВІДІЙШЛИ

• ВІД НАС •

ЕТТА МАЯ КРОЛЬ, член УНС Відд. 243-го ім. св. Михаїла в Чикаґо, Ілл., померла 20-го листопада 1989 року на 70-му році життя. Нар. 1917 року в Ілліной. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа і дітей. Похорон відбувся 23-го листопада 1988 року на „Кремейшен — Скайлайн Меморіял Парк" в Мані, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ЗАЙКО, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Хрестителя в Геммонд, Індіяна, помер 21-го грудня 1988 року на 87-му році життя. Нар. 1901 року в м. Гайсин, Вінниця, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дочку Галину Меух з мужем і внучку Похорон відбувся 24-го грудня 1988 року на цвинтарі Елмвуд в Гаммонд, Індіяна.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Ванжула, секр.

ІВАН БАЦ, член УНС Відд. 175-го ім. св. Миколая в Дітройті, Миш., помер на 91-му році життя. Нар. 1897 року в селі Вогорщі, Україна. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочок Марію і Стефанію з родинами та двох синів Петра та Ярослава з родинами, сестру на Україні і багато приятелів. Похорон відбувся 9-го січня 1989 року на цвинтарі св. Ядвиги в Дірборн Гайтс, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Базюк, секр.

ВОЛОДИМИР РОМАН СИДОРЯК, член УНС Відд. 267-го ім. Тараса Шевченка у Вестбирі, Ню Йорк, помер 1-го січня 1989 року на 82-му році життя. Нар. 1-го грудня 1906 року в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Зеновію, синів Ярослава і Марка; внуків: Романа, Андрія, Ларису і Дарію. Похорон відбувся 4-го січня 1989 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар